

ikke svarer til den Beskrivelse, han har givet af ham, og de Forsikringer, han har givet om ham, desto mere sikker man sig for at faae gode Valg, desto mere henleder man en alvorlig Opmærksomhed i selve Egnen paa, hvem der stiller, og hvem der bliver stillet. Ved den Maade, hvorpaa Valgloven er bleven indrettet, er Candidaten traadt i Forgrunden, og Stilleren har været en Mand, som man, næsten ukjendt, har hentet op og sagt til: kom hen og stil mig! Og han har gjort det som en Form-sag; men det troer jeg er at forvanske det hele Institut. Stilleren skal være en Mand, til hvem Valgerne kunne sige: Du er os nok, Du er os Borgen, Dig kende vi for at være en saa brav, saa anseet, saa forstandig og redelig Mand, at Du ikke vil føre os paa glat Is; naar Du ikke har et dybt Kjendskab, en dyb Overbeviisning om, hvad Du her foreslaaer os at gaae ind paa, saa vil Du ikke gjøre det. Det er i Henhold dertil, for at undgaae alle de Misligheder, der kunne følge af en Dom om de Attester, der indsendes, at jeg har indbragt det Forslag, som her foreligger. Der er desuden en Indvending, man ofte hører imod vort Valgsystem; man siger: det, at Candidaten skal stille sig frem, afholder mangen en Gang en Mand, som vi maatte ønske at have i Rigsdagen. Det er jo ikke alene Folk, der skulle tale, men ogsaa Folk, der skulle arbejde og virke udenfor selve Salen, der skulle afgive deres Stemme med Indsigt og Sikkerhed, og imellem dem er der Mange, der ikke føle sig oplagte til at stille sig hen for en offentlig Forsamling, men naar de alligevel blive valgte, vilde de være tilfredse med at repræsentere deres Medborgere. Ogsaa denne Indvending mod vort Valgsystem afvæbne vi derved, at vi overlade til de vedkommende Candidater at pleie deres egen Interesse paa den bedste Maade, enten lade Stilleren sørge for dem ligeoverfor Valgerne eller selv bidrage dertil ved deres personlige Mærkelse. For mig er det klart, at Mærkelsen altid vil have en større Virkning, og at altsaa det største Antal af Candidaterne vil indfinde sig selv til Møde ligeoverfor Valgerne; men paa den anden Side er det mig lige saa klart, at der er Tilfælde, hvor man ikke bør bringe en Can-

didat til at frigjøre sig for at møde ved et eller andet saadant halvsikkert Paaskud. Det gaaer dermed som med Studsmaalsbøger, Saa snart man kommer over paa Attestationernes Gebeet, er der altid noget Usikkert, Noget, som er bedre at undgaae, naar man kan det. Her i Kjøbenhavn bestaaer en Lov for, at en Mand af Landalmuen ikke kan blive Spekhøker, uden at han har en Svagelighed; og derfor seer man stærke Mænd, som blive svage, indtil de ere blevne Spekhøkere, saa komme de dem igjen. Attesten for Svaghed have de saa, men Svagheden have de kun havt, indtil de bleve Spekhøkere. Der er endnu en Paragraph, som jeg har troet at burde berøre. Det er § 31, som angaaer, hvorledes der skal forholdes, naar kun een Candidat stiller sig. Det er ogsaa en Gjenstand, som under Valglovens Behandling hyppigt var under Dmtale og foranledigede en heel Deel Strid fra de forskjellige Sider. Jeg hørte til dem, som forkastede den Maade, vi nu have indført i vor Valglov, at der i det nævnte Tilfælde skal foregaae en Slags Prøve over Candidaten. Jeg betragter ogsaa dette som slappende for det politiske Liv. Man skal tvinge de Anskuelse, som ville gjøre Modstand mod en eller anden Candidat, til at træde frem i Kjød og Blod ved at stille en Candidat, enten han saa er tilstede, eller Stilleren træder op, for derved at kunne vende Valget over til en anden Side. Det er den eneste og naturligeste Maade, at gaae frem paa. Naar der i en Valgkreds kun er een Candidat tilstede, maae de tage Skade for Hjemgjæld, der ikke have vidst at skaffe sig en anden Candidat. De, der stille ham og hans Venner, ere saa de eneste politiske Berettigede i den Valgkreds. De have jo selv stillet ham, fordi de ønske ham, og de behøve altsaa ikke at udtale det nok engang. Ogsaa den Indretning, som vi nu have, har, saavidt jeg har forstaaet, paa flere Steder eller i det mindste paa enkelte Steder givet Anledning til en egen Art Forsøg. Der har været en Candidat, som ikke har villet forsøge sin Lykke, førend han vidste, om den anden Candidat mulig savnede det fornødne Antal Stemmer for at blive valgt. Han har da ikke stillet sig mod ham, men har roligt ladet Valghandlingen gaae for sig og taget